

Bây giờ anh vui lòng chờ a

Tác Giả: ..chaunguyen. s&#u t&#m
Thứ Sáu, 04 Tháng 9 Năm 2009 04:35

Hỏi thăm nh

Anh: Xin chào cô. Tôi có thể vào được không ?

Ch : Xin chào. Có vào đi. Can đảm lên nhé chàng trai trẻ !

Anh: Tôi mang bộ quần áo đẹp đây ...

Ch : Đẹp làm cho nó trông ra thế gì?

Anh: Vâng, vâng... nhé hi vọng cho.

Ch : Bao giờ tôi cũng hi vọng nếu a câu chuyện khách hàng. Vượt đến thì ngay đến một trình cũng đôi khi có vượt. Nhưng chúng ta vẫn sống để yên tâm tuy không làm một việc gì vượt đến đó. Còn khi quần áo đẹp vượt bên thì...

Anh: Thì sẽ làm cho người ta buồn buồn chút bao.

Ch : Con người, mọi thứ phải vượt để.

Anh: Đúng vậy, có quần áo, dáng người và nét mặt... Nhưng người ta đang đang để ng trông mặt tôi vậy.

Ch : Thôi, anh đưa bộ quần áo đây tôi xem (cười hề hề). Chắc buồn một chút thôi. Tôi sẽ tay

Bây giờ anh vui lòng chờ a

Tác Giả: ..chaunguyen. s&#u t&#m

Thứ Sáu, 04 Tháng 9 Năm 2009 04:35

gi&# t l&#y.

Anh: Th&# thì c&# m&# n ch&# quá.

Ch&# : Có gì đâu chàng trai &#i, sau m&# t tu&# n l&# n&# a b&# qu&# n áo này s&# s&# ch s&# và đ&# p nh&# anh v&#y. Anh ph&# i tr&# hai rúp ba m&#&# i cô-p&# ch. Biên lai đây. Nh&# ng anh đ&# ng đánh m&# t nhé!

Anh: M&# t th&# nào đ&#&# c. Tôi s&# gi&# nó &# ch&# trái tim này.

Ch&# : R&# t hân h&# nh đ&#&# c làm quen. Xin chào chàng trai tr&# .

H&# i th&# hai

Anh: Chào ch&# ! Tôi đã đ&# n, ch&# c ch&# còn nh&# ch&# ?

Ch&# : Không dám (gi&# ng khô khan). Anh h&# i gì?

Anh: Đây là t&# hóa đ&# n. Tôi đã mang &# trái tim mình c&# tu&# n l&# .

Ch&# : Ch&# c túi qu&# n anh b&# rách ch&# gì?

Bây giờ anh vui lòng chờ a

Tác Giả: ..chaunguyen. s&#u t&#m

Thứ Sáu, 04 Tháng 9 Năm 2009 04:35

Anh: Không, nhưng tôi... tôi...

Ch: Thôi đi c, đây là chuyện riêng của anh. Anh muốn chờ t đâu thì chờ t m c anh. Tôi chỉ quan tâm đến việc anh lấy cái gì?

Anh: Bỏ quần áo, có vẻ t b n nh.

Ch: Tôi nghĩ t chờ a xong, m t tu n n a tr i!

Hội thoại ba

Anh: Hóa ra n c a tôi đây.

Ch: Cái anh này, sao lại chìa ngay giấy vào trước mũi người ta. Th t b t l ch s. Anh cần gì?

Anh: Tôi đến lấy quần áo.

Ch: Quần áo người ta đã đưa t x ng gửi t đến đâu!

Anh: Nhưng đã quá h n m t tu n l r i còn gì...

Bây giờ anh vui lòng chờ a

Tác Giả: ..chaunguyen. s&#u t&#m

Thứ Sáu, 04 Tháng 9 Năm 2009 04:35

Ch: Anh đừng tránh cái c&#a ra m&#t t&#y. Không có anh ng&#i ta cũng đ&#ng t&# th&# r&#i.

Anh: Th&# bao giờ thì đ&# c&# y?

Ch: Bao giờ t&# y gi&#t xong ng&#i ta kh&#c tr&#. Có th&# mà cũng ph&#i th&#c m&#c. Thiên h&# ngày nay th&#t là k&# qu&#c!

H&#i th&# t&#

(Sau hai tu&#n l&# n&#a)

Anh: Tôi l&#i đ&#n. L&#n này ch&#c...

Ch: Tôi trông th&#y r&#i, có ph&#i ai cũng mù đầu! Anh hình nh&# không còn vi&#c gì n&#a ngoài vi&#c đ&#n kh&#ng b&# tình th&#n chúng tôi.

Anh: Tr&#i! Nh&#ng đã m&#t th&#ng qua r&#i còn gì...

Ch: Thôi, không ph&#i nhi&#u l&#i. Kìa, anh hãy mang qu&#n áo c&#a anh v&#.

Anh: Nh&#ng... Đ&#y đâu có ph&#i là b&# qu&#n áo c&#a tôi. B&# qu&#n áo c&#a tôi màu xám c&# mà. Còn b&# này l&#i màu tím.

Bây giờ anh vui lòng chờ a

Tác Giả: ..chaunguyen. s&#u t&#m

Thứ Sáu, 04 Tháng 9 Năm 2009 04:35

Ch: Xám hay tím thì khác gì nhau. Sau m&#t quy trình công nghệ, màu s&#c có th&# b&# thay đ&#i chút ít.

Anh: H&#n n&#a &# đây l&#i có m&#t ch&# rách.

Ch: Rách thì sao? Anh đ&#nh b&#t tôi vá cho anh n&#a ch&#c?

Anh: Nh&#ng không ph&#i tôi làm rách. H&#n n&#a b&# qu&#n áo này không ph&#i kích th&# c tôi m&#c v&#a.

Ch: L&# th&#t, khách hàng đâu mà ch&#m hi&#u th&#? Anh ph&#i bi&#t, sau khi gi&#t thì qu&#n áo bao gi&# cũng co l&#i ch&#.

Anh: Ô, kia r&#i! (m&#ng r&# ch&# tay). Ch&# hãy xem trong góc phòng d&#i đ&#t kia kìa. B&# qu&#n áo &#y m&#i đúng là c&#a tôi đ&#y. Cái qu&#n n&#m ch&# kia, còn cái áo ch&# kia. Ch&# làm &#n đ&#a h&# tôi!

Ch: Đây có ph&#i không?

Anh: T&#t nhiên, đúng r&#i (m&#ng r&#). C&#m &#n, c&#m &#n! Tôi xin l&#i vì đã làm phi&#n ch&# m&#y l&#n.

Ch: (nhún vai) Không dám! Bây giờ anh vui lòng chờ a?

Anh: Còn ph&#i nói!

Ch: N&#u v&#y thì anh hãy vi&#t vài l&#i c&#m &#n vào quy&#n s&# góp ý này. Làm "v&#a lòng khách đ&#n, vui lòng khách đi" bao gi&# cũng là m&#c tiêu ph&#n đ&#u c&#a chúng tôi.

Bây giờ anh vui lòng chờ a

Tác Giả: ..chaunguyen. s&#u t&#m

Thứ Sáu, 04 Tháng 9 Năm 2009 04:35

Anh: Tôi sẽ viết ngay. Còn gì vui hơn khi tôi đã có thể yêu bạn quên áo của mình. Đúng bạn quên áo của mình. (Viết lời cảm ơn và khen ngợi xong, anh thanh niên sung sướng ôm bạn quên áo ra v).

Ch: Thật là một khách hàng lòng! Thế mà tôi đã quên không đưa bạn quên áo của anh ta đi gửi ngay từ hôm nay...

Chuyên viên Ba Lan